

54 прати празны. Помоги же на Израиля свой-тъ
55 рабъ, като поменж милость-тъ си, (Както го-
вори на отцы-тъ ни,) на Авраама и на съме-то
56 негово до вѣка. И сѣдѣ Маріамъ съ неїж до три
мѣседа; и ся въриж у дома си.

57 А на Елисаветъ ся испѣлни врѣме-то ѹ да ро-
58 ди; и роди синъ. И чухъ съсѣди-тъ и роднини-
тъ ѹ, че е възвеличилъ Господь своїж-тъ къмъ
59 неїж милость, и радувахъ ся съ неїж. И въ
осмытъ день дойдохъ да обрѣжжъ дѣте-то,
и наричахъ го, по бащино-то му име, Захарія.
60 И отговори майка му и рече: Не, но ще ся на-
61 рече Іоаннъ. И рекохъ ѹ: Че никой нѣма въ
родъ-тъ ти, който да ся нарича съ това име.
62 И кывахъ на бащъ му какъ бы искалъ той да
63 го нарече. А той поиска дъчицѣ, и написа тѣ-
зи думы: Іоаннъ е име-то му. И почутихъ ся
64 всички. И тозъ часъ ся отворихъ уста-та му и
языкъ-тъ му; и говорѣше и благославяше Бога.
65 И напади же страхъ на всички-тъ имъ съсѣди,
и по всичкѣ-тъ планинскѣ странѣ на Іудеїж
66 приказуваше ся за всичко това. И всички кои-
то чухъ турихъ това на сърдце-то си и казу-
вахъ: Какво ли ще бѫде това отроче? И рѣ-
ка-та Господня бѣше съ него.

67 И отецъ му Захарія испѣлни ся Духомъ Свя-
68 тымъ; и пророкува и рече: Благословенъ Го-
сподь Богъ Израилевъ, защото посты и стори
69 избавленіе на свой-тъ народъ. И въздиги же намъ
рогъ на спасеніе въ домъ-тъ на Давида раба
70 своего, (Както говори чрѣзъ уста-та на святы-
71 тъ свои отъ вѣка пророци), Освобожденіе отъ
врагове-тъ наши, и отъ рѣкѣ-тъ на всички
72 които ны ненавиждатъ, Да стори милость съ
отцы-тъ наши, и да помене святый-тъ свой за-
73 вѣтъ, Клѣтвѣ-тъ, съ коіжто ся заклѣ на отца
74 ни Авраама, да даде намъ, Освободены отъ рѣ-